

Τιμή ετησίως συνδρομής προσηλωτάται διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπ. τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλάκα τῆς Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 5 Μαΐου 1885

ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

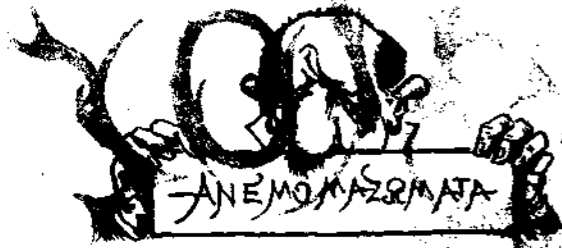
• Οἱ ἀρχαῖοι ἐπέσβευσαν σχεδὸν ὡς φιλοσοφικὸν κίβητα ὅτι ἡ ἐξουσία, παραδιδόμενη εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιζητουμένου αὐτῆς, εἶνε ἡ ἀσφαλεστάτη λυδία λίθος, δι' ἧς δύναται νὰ δοκιμασθῇ ἡ ἠθικὴ ποιότης ἢ ἡ ἀξία αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ ἀλήθεια τοῦ λογικωτάτου τούτου ρητοῦ τρέχει ἀπὸ τινος σπουδαίου κινδύνου, διότι μεταξὺ τῶν ἄλλων αὐτῆς σοβαρωτάτων ἀσχολιῶν ἡ ἀντιπολίτευσις τῆς σήμερον κατέλεξε καὶ τὸν ἐναντίον αὐτοῦ πόλεμον. Κυρία βᾶσις τοῦ παραδόξου τούτου πολέμου, ἐν δὲ τῆς ὅλης πολιτείας τῆς διεξάγει ἡ ἀντιπολίτευσις, εἶνε ἡ ἀπόδειξις, ὅτι δύναται μὲν καὶ ἡ ἐξουσία νὰποκαλύψῃ πολλὰς τῶν ἀρετῶν ἢ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ κατέχοντος αὐτὴν φιλόδοξου, ἀλλὰ ταῦτα δὲν καταφαίνονται ὅλα καὶ εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν βαθμὸν ἢ εἰς τὸν τρόπον, δι' οὗ προσπαθεῖ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ἀρχὴν, ἂν τυχὸν χάσῃ αὐτὴν ποτέ. Ὁμολογουμένως δὲ ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τούτου δὲν δύναται νὰ τῆ διαμφισβητηθῇ.

Βεβαίως τριετὴς διοίκησις παρέσχεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην πᾶσαν ἐλευθερίαν: ὅπως ἀναπτύξῃ καὶ τοῦ χαρακτήρος του τὴν ἄλογον πεισματὴν καὶ τὴν πρὸς τὰ ἔθνη συμπερόντα ἀπειρον περιφρόνησιν καὶ τὸν ἀκρατὸν ἐγωισμόν καὶ τὴν πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν κόλακας καὶ παρασίτους καύρον προσηλωσιν καὶ τὸ πρὸ οὐδενὸς ἀποδειλιῶν θράσος, τὰ ὅποια καὶ οἱ μακρόθεν παρακολουθήσαντες τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῶν τελευταίων χρόνων ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτιμήσωσιν. Ἀλλὰ συγκρίνοντι πάντα ταῦτα πρὸς τὰ ἀκάθαρτα πάθη καὶ τὴν ἀκαταμάχητον λύσσαν, ἣν ἅπαν τὸ περὶ αὐτὸν κόμμα ἔδειξε, μόλις ἠσθάνθη τὴν ἐξουσίαν διαφεύγον τῶν ἀρπακτικῶν χειρῶν του; Ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ἐπιπέσει τῆς πτώσεως εἰς τὰ ἀναριθμητὰ ἀγαστὰ προτερήματα, ἃ εἶχεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ δεῖξει τὸ τίως κυβερνῶν κόμμι, προσήλωτος τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ἀσύστολος ὕβρις καὶ ἡ ρυπαρὰ σκεψὸν τῆς ἀλυστοῦ καταλαλιά; ἢ διὰ πάσης εὐκολίας, πάσης παραχρηστικῶς, πάσης ἀποσχέσεως σαγήνευσις τῶν ἐν τῶν ἐπαρχίαις ἐπιτελούντων νέων βουλευτῶν καὶ ἰδία τῶν ἀχρωματιστῶν ἢ διὰ πάσης φαντασίας ἀπομει-

σις τῶν ἀντιπάλων; οἱ παρασίτοι ἐλύσαν τὴν γλῶσσαν τῶν καὶ ἐπὶ πλοῖοις τῆς ἐταιρίας τὸ χρηματοφυλάκιον τῶν ὀφειλῶν πρῶτο-πουργός ἐδίδεν, ἐνῶ διεχειρίζετο ἀκόμη τὴν ἐξουσίαν, τὴν ἀνηκούστου τόλμης ἐκείνην ἀπόβρισιν εἰς τοὺς ἀπεθυσθυνομένους αὐτῷ θανειστάς τοῦ δημοσίου: «Δὲν εἶμαι πλέον πρῶτοπουργός; Πηγαίνετε εἰς τὸν διάδοχόν μου» ἢ ὅπως αὐτὴ τῆς πρωτευούσης ἤρχιζε νὰ ἀλλάσῃ; καὶ ἂν αἱ ἀρμύδιαι ἀρχαὶ ἐκήδοντο πλείοτερον περὶ τῆς υἰαίης καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς πόλεως ὄφειλον νὰ διατάξωσιν, ἐφ' ἑρμόνοιαι τὴν ἐγκρίσειν ἀμειβομένην τοῦ «Δημαδαίφου», τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐξῆσαν τοῦ κυνοκτόνου.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν τὸ θέαμα τοῦ αὐτῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπαντᾷται ἐν Ἑλλάδι; ἀλλὰ καὶ τὸ αὐστηγμα τοῦτο πρῶτος εἰσήγαγεν ὁ ἄνθρωπος τῶν συστημάτων κ. Τρικούπης, ἔμεινε δ' ἔκτοτε καὶ μόνον αὐτοῦ ἀποκλειστικὸν κτήμα καὶ μονοπώλιον. Εἰς τὰς τόσας δὲ εὐγνωμοσύνας, τὰς ὁποίας ὄφειλε ὁ τόπος ἡρώων εἰς τὸ ἀναμάρτυρικόν αὐτοῦ πνεῦμα, πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς μεταξὺ τῶν κωριωτέρων νὰ προστεθῇ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ἐπὶ τῷ κατορθώματι ὅτι, ἀπὸ κατέστησε τὴν Ἑλλάδα πρότυπον ἀληθοῦς βασιλείου καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ, παρέσχεν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον τῆς ἐπιλοίου ὑψηλοῦ καὶ πρότυπον ἀντιπολιτεύσεως. ΚΡΑΚ

Κατ' ερος την εποχήν ταύτην συνέθετο ένκακ τήν πρῶτην τῶν φλογεῶν ἡμερῶν τοῦ θέρους μαγιστή καταβάλλεται ἡμερῶν περὶ τήν καθαρῶτητα καὶ ἀφθονὸς γίνεται γρῆσις τοῦ ἀντικατοῦ ξέως. Ἐφέτος ἡ τοιαύτη δαπάνη ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀσπρητῶν, τῶν μανδρῶν καὶ τῶν ὑπονόμων, ἡ ἀσπρητῶν ταυτοχρόνως δι' ἐξελέξεων συντόνων τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, τὰ ὅποια ὡς ἄντρα Κυκλώπων κατατροχυσάντων ἐπὶ τριῖς ἔτη εἰς ἐπονείδιστον εὐωχίαν δια ἡ ἀτυχῆς χώρα ἦν ἐκυβέρνηων παρήγαγε μετὰ κόπου, ἀναδίδουσι εὐσωδῶν ἀφόρητον.

Φρικωδέστερα πάντων εἶνε τὰ αἰεχθ τοῦ περιπέτου ἐκ Ζακύνθου πεπευτοῦ, ὅστις ἔχει μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ διατρίβων ἀλλὰ καὶ ἀποδρῶν κατῶρθων νὰ ἔχη πάντοτε τὰς χεῖράς του χωσμένης ἐνός τοῦ ταμείου. Οὕτω δια τὸ μέχρι Βόλου ταξίδιον κατὰ τὰ ἐγκλίτια τῶν θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων, ἐκλήρωθη δι' ἐξοδα μεταβάσεως (!!!) δραχμῆς 280. Καὶ ἔτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἦτο ἡ χαριστήριον νὰ πληρωθῆ ἑκατοντακλάσια, ἀρκεῖν ἀπεφασίζεν ὁ μέγας Ζακύνθιος νὰ φύγῃ δια παντός δια Βόλου καὶ κατὰ δια Βόλου!

Τὸ δὲ φάσμα τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐξώδευσε χιλιάδας χιλιάδων δραχμῶν διχ τὸ εἶποτε. Ἀς φαντασθῆ ἤδη ἕκαστος πόσα θὰ ἐξώδευεν ὁ κ. Τομπάζης ἂν ἦτο ζῶν καὶ πραγματικὸς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Μερικαὶ συναδελφοὶ ἀνακριτῶς ἐδημοσίευσαν διὰ τὰ τάγματα καὶ πυροβολικῶν θλαταθιμῶν τοῦ λοιποῦ εἰς Θεσσαλίαν διὰ τὸν λόγον διὰ ὁ ἐναγκαλῖος πρὸς διατροφήν τῶν κτηνῶν σάνος εἶνε αὐτὸς ἡ εὐφηνάτερος. Ἐψημόνησαν φαίνεται διὰ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας χάριν τῶν ἐκλογῶν διέτριψαν ἐν Θεσσαλίᾳ ὁ κ. Στεφανίδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὁμόφρονες αὐτῷ βουλευταί.

Ὁ κ. Μάνδαλος ἀφοῦ ἐκσπασίθη καλὰ εἰς Καλαμπάκαν, ἐστήριξε τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπιτυχίας του εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λάκμωνος, ἐνθα ἔλαβε φησὺς ἐπὶ ἄνω δύο (ἀριθμὸς 2). Καὶ εὐρήθη οὕτως ὁ ταλαίπωρος μεταθῆ πύρας καὶ ... Λάκμωνος!

Δὲν κατηγγήθησαν μόνον οἱ ἐπίσημοι προεβίαι εὐθὺς μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργοῦ Τρικυπῆ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀνεπίσημοι. Οὕτως ὁ τέως πρεσβευτὴς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τὰς οικονομικὰς συναλλαγὰς μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἰουδαίων, ὁ ἐπιτετραμμένος καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων κ. Κορωνιός, μὴ ἔχων πλέον ἐργασίαν ἐν Παρισίοις, ἐγκαθίσταται εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Δύο φοβεροὶ Μίνως ἀνεφάνησαν αἰφνης τῆς ἡμέρας αὐτῆς ὑπερασπιζόντες ὁ μὲν τὴν πεσοῦσαν κυβέρνησιν ἐν τῇ Σημείᾳ τοῦ Λονδίνου, ὁ δὲ ἰδιαίτερος τὴν ἐταιρίαν τῆς Κωπαίδος ἐν τῷ Αἰώνι.

Δυστυχῶς ὁ λαβύρινθος τῆς κέρραλης τῶν κινεῖται διὰ εἶνε τόσοσ πολλὰ αἰδαλῶν ὥστε τὴν θὴ μετεχειρίζετο τὸ πρῶτον τελεῖστορον ἀριστερόν μίτρον ὀκνηρὰ ἀνακαλύψῃ ἐν τοῖς κρυφόμενοις τῶν τῶν μισθωτῶν καὶ τῆς ἀνακρίσεως ἀποθῆς ἰδέας.

ΣΤΟ ΣΚΑΜΝΙ

Στὸ σκαμνὶ καὶ ὁ Τρικυπῆς,
στὸ σκαμνὶ καὶ ὁ ἀφέντης,
στὸ σκαμνὶ καὶ ὁ Τομπάζης,
ὁ Δερμάθας, ὁ Καλάης,
καὶ ὁ κάθε μας λιβέρτης.

Στὸ σκαμνὶ καὶ ὁ Σκουλοῦθης,
ὁ φωστὴρ τῆς Κοπαίδος,
στὸ σκαμνὶ ὁ ἕνας καὶ ἄλλος
εὐεργέτης μας μεγάλος
καὶ προστάτης τῆς πατρίδος.

Στὸ σκαμνὶ καὶ οἱ ραβδοῦχοι,
καὶ οἱ ὄμιλοι τῶν γλιῶν,
κάθε γέα συμμορία,
καὶ ἡ ἀμέτρητος σωρεία
τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων.

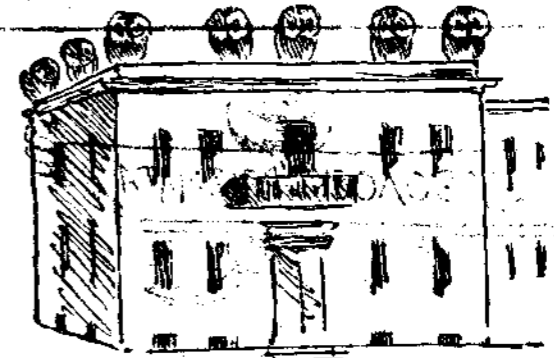
Στὸ σκαμνὶ καὶ οἱ καπνοφάνται,
στὸ σκαμνὶ τὸ Σινδεκάτο,
στὸ σκαμνὶ καὶ τὰ βλαμάνια,
ποῦ περῶν ἐνταλματάκια,
καὶ ἡ γυρίλλαν ἀνω κάτω.

Κάθε γκούρος Πουσαπέρης
ἀς ὀδύρεται καὶ ἀς φρεῖτη...
Ἔφθασε ἡ μωδὴ ὄρα,
καὶ ὅσα φάγατε ὡς τώρα
θὰ σὰς βροθῆν ἀπὸ τῆς μύτης.

SOUBIS

Δὲν πάσχει τοὺς πόδας

Οἶκτι Παμπηίου

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
Μίσα!

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Κι' αὐτὸς παραμύσα!!

— Εἶδες μούτρα ὁ Μπογιατζόγλου νὰ τὰ βγάγῃ
καὶ στὴν ἐρημεσίδα!
— Ὅχι καὶ νὰ γράφῃ δὲν περνᾷ ἡ μπογιὰ του.

— Κύριε Διευθυντή, τὰ κλεισιὰ ἀμείλια εἶπες
πῶς εἶνε δικὰ μας.

Βεβαιούται ότι η εκλογή Σύρου μέλλει να προσέλθῃ και ενώπιον του οικείου τμήματος και ενώπιον της Βουλῆς υπό των άποτυχόντων υποψηφίων και δια πολλά μὲν άλλα, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ δωροδοκία. Καθ' ἃς ἔχει ἰδιαιτέρας πληροφορίας ὁ Ἄσμοδαῖος, τὴν τελευταίαν ταύτην ἔνστασιν θέλει ὑποβάλλει ὁ κ. Στέφανος Σκουλοῦδης, ἔχων τριακοσίων χιλιάδων εἰδῶν μέσα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς.

Κατὰ ἑκατοντάδας ἀπολύεται ἡ στρατιὰ τῶν ὁδοσκηπτῶν, τῶν ἐπιφορτισθέντων καλοκαγαθῶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικουπῆ τὴν φλαξίν ἤσθεν και τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν. Ἡ μόνη ἐθνικὴ ὁδός, ἣν ὡς ἀποδεικνύεται σήμερον ἐσύχναζον εἰ ἀξιότιμοι οὐδὲ καὶ φιλέργοι ὑπάλληλοι, ἦτο ἡ πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἀγβυσσά.

Πλέον τῶν 15000 φράγκων κατὰ τὰς γενόμενὰς ἀνακαλύψεις ἔλαβε κατὰ τοῦ δημοσίου ταμεῖου κατὰ τὸ διακείμενον τῆς ὑπουργείας Τρικουπῆ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φάρος τοῦ Βοσπόρου. Καὶ ἐνφ' ὧς φαίνεται ἐκ τούτου πρέπει νὰ καταναλίσκῃ πολὺ ἔλαιον, τὸ φῶς αὐτοῦ εἶνε τῶσον ἄθλιον! Ἀναμφίβδως τὸ σκάφος τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, κατὰ τὴν παλαιὰν παρανομίαν, δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ προσκρούσῃ κατὰ ὑφάλων, ἂν ἐπερίμενε νὰ φωτισθῇ μόνον ἀπὸ τοιοῦτον φάρον.

Ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τὴν καθαρὴν ἰσχυρὰν καὶ κλειστάς ἀμαξίας ὡς ἀποκλειστικῶς ἀνηκούσας εἰς τὰς ἐκείνας, πολλαὶ τίμαι γυναῖκες ἐξαναλαυθοῦσιν ἐπιβαίνουσαι τοιαύταις, αἱ δὲ καλὴν ἐξερχόμεναι μόναι ἐπ' ἀνδρῶν ἀμαξῶν ἐκλαμβάνονται ὡς ἐκ τῆς συνήθειας ὡς ἐταῖραι, ὁ δὲ τὸς κ. Διευθυντῆς πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω σκανδάλων ἐξέδωκεν ὡς λέγεται νέαν διατάξιν, δι' ἣς πρὸς αἱ μὴ ἐλευθέρων ἡθῶν κούραι καὶ δεσποινίδες παραγγέλλονται νὰ μὴ ἐξέρχονται εἰς τὰς ὁδοὺς ἄλλως ἢ κεχῆ.

Μεταξὺ τῶν καταψηφισάντων τὸν κ. Μ. Λάμπρον κατὰ τὴν τελευταίαν μανιώδη ἐκλογὴν τοῦ Παρνασσοῦ κατελέγετο καὶ ὁ γνωστὸς γλύπτης κ. Βροῦτος. Ὁ ἐρυθρὸς γραμματεὺς, δοτις ἐκινδύνευε σπουδαίως κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἰδῶν καὶ τούτον

πορευόμενον ὅπως ρίψῃ τὸ ἐχθρικὸν φηγάδελτιον δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ καὶ ἀνένρροξεν εἰς ἐπήκοον τῶν παρατῶτων :
— Καὶ σὺ, Βροῦτε ;

Ἀθηντικῶς ἀνακοινοῦται ἡμῖν ἡ ἐπομένη ἱστορικὴ θαυμασία γνώμη περὶ τοῦ καινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἣν ἐξέφρασεν εἰς ἐκ τῶν νεοεκκληθέντων βουλευτῶν ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἀρχιεὶς πρὸ τινος ἐνταῦθα καὶ σκοπεῖται ἀπὸ τοῦδε νὰναχωρήσῃ χωρὶς καὶ νὰναμείνῃ τὴν ἐναρξιν τῆς βουλῆς.

— Βαρέθηκα, ἔλεγεν εἰς εἶλον τοῦ' θὰ φύγω ὑστερ' ἀπὸ δυο-
τρεῖς μέραις.
— Καλὰ, καὶ ἡ βουλή ;
— Αἶ, ἀφίνω τὸ γυζὶ μου !

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι τὴν φυσιολογικὴν σχολὴν ἐπιφυλλίδος τῆς Ἀκροπόλεως ἰερογλυφικὰ γράμματα, ἀνήτα καὶ ἄλλα :

«... Ἐν τοῖς σάκκοις ἐκείνοις ἐφυλάσσεται ἡ κομῆτις, τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο ἰθάλακ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν.»

«Τὰ χεῖλη αὐτῶν δὲν ἐβοστρυχαίντο ἐν τοῖς περιήγοις ἐκείνοις νευρικοῖς κυματισμοῖς τοῦ ἐπερχομένου ἐκ τῆς παραδόχου ἐκείνης ἐπαναστάσεως τῶν μυῶν τοῦ προσώπου, ἣτις καλεῖται μείδιαιρα.»

«Ἐν Ἑλλάδι, τῆ κατ' ἐξοχὴν ταύτη ἐστιν νευροπαθεῖα, ἡ κρίσις καὶ τὸ πῶτος ἀρματοδρομοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ παιδικῶν ὀργανισμοῦ, πρὶν ἢ τοῦτος σωματικῆ τοσούτω βιολίως, ὡστε τὸ ἔδαφος ἐνδίδει, διαρρήγνυται καὶ ἐξερπνίζεται μετὰ τῶν ἀνοπομόνων ἀρματοδρομῶν εἰς τὸ ζοφερὸν τῆς ἀνοπαρξίας χάος.»

«Τὸ μῖσος ἐστὶν ἀποθετικὸν αἰσθημα.»

Καὶ ὀλίγα καζάξια :
«... Ὁ Γιάννος ἔλαβε τὴν ἐξ ἁρθωσείας πλάκα...»

Ἄρθωσεία ἐλληνικὴ λέξις δὲν ὑπάρχει· εἶνε δὲ κωμικωτάτη· ἐξελληνίσαις τοῦ γολλοκικοῦ arthrose, ὅπερ σημαίνει σχιστὸ ὀλίθον καὶ πλάκα μαθητοῦ :

Ἐκ τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν :
«Οἱ κκ. πρόφην νομάρχης καὶ δήμαρχος ἀγρὸν ἠγόρασαν, περὶ τὰ τετριμμένα πάντοτε ἀπτησχολημένοι δντες.»

Φαίνεται ὅτι μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς νέας κυβερνήσεως γενομένων παύσεων κατελέγετο ἡ ἐκ τῆς ἐκείνης νὰ τὸ ἐνοσηματικὸν καὶ ἡ τοῦ δημάρχου !

Ἐκ τοῦ προσκλήσεως τοῦ κ. Σίβας :
«Καίτοι τριπλοῦν ἀπὸ τῶν ἀμαξατιῶν καὶ ἀποκρίστον σίβας πρὸς τὸν κ. Διευθυντῆν τοῦ οὐκ ἔχοντος φρονουμένου τοῦ κ. Μειουταὶ ἡ πρὸς τὸν κ. Δηλητικὸν ἐπισημῶν ἀποσημῶν καὶ ἀποσημῶν τῶν ἀκολούθους ὀλίγας γράμματα...»

«Πρὸ τῆς οἰκοδομῆς τῶν δημοσίων ποταμῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὅπισθεν τῶν οἰκοδομουμένων ἀποσημῶν τοῦ τελωεῖου ἦτο ἐγγεγραμμένον ἀπαγορεύεται τὸ αὐρῶν», ἐφύλαττε καὶ ἀστυνομικῶς κλητῆρ. Τῶρα ὁ διαβάτης διερχόμενος ἐκεῖθεν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ φυλάττῃ τὰς ὁσφρήσεις τοῦ. Σὺς ἐρωτῶμεν, κ. δήμαρχε, εἶνε τοῦτο ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως ;»

«Ἐχετε διωρισμένην ἐπιτροπὴν ὑγειεινῆς ; ἐὰν ἔχετε τοιαύτην, ποῦ εὔρισκεται, ἐνταῦθα ἐν Ἐρμούπολει, ἢ μήπως περιοδεύει εἰς τὰς Βενετικὰς καλένδας ;»